

VULTURAŞUL VİTEZOMAN

Illustrații: Cătălin Nedelcu

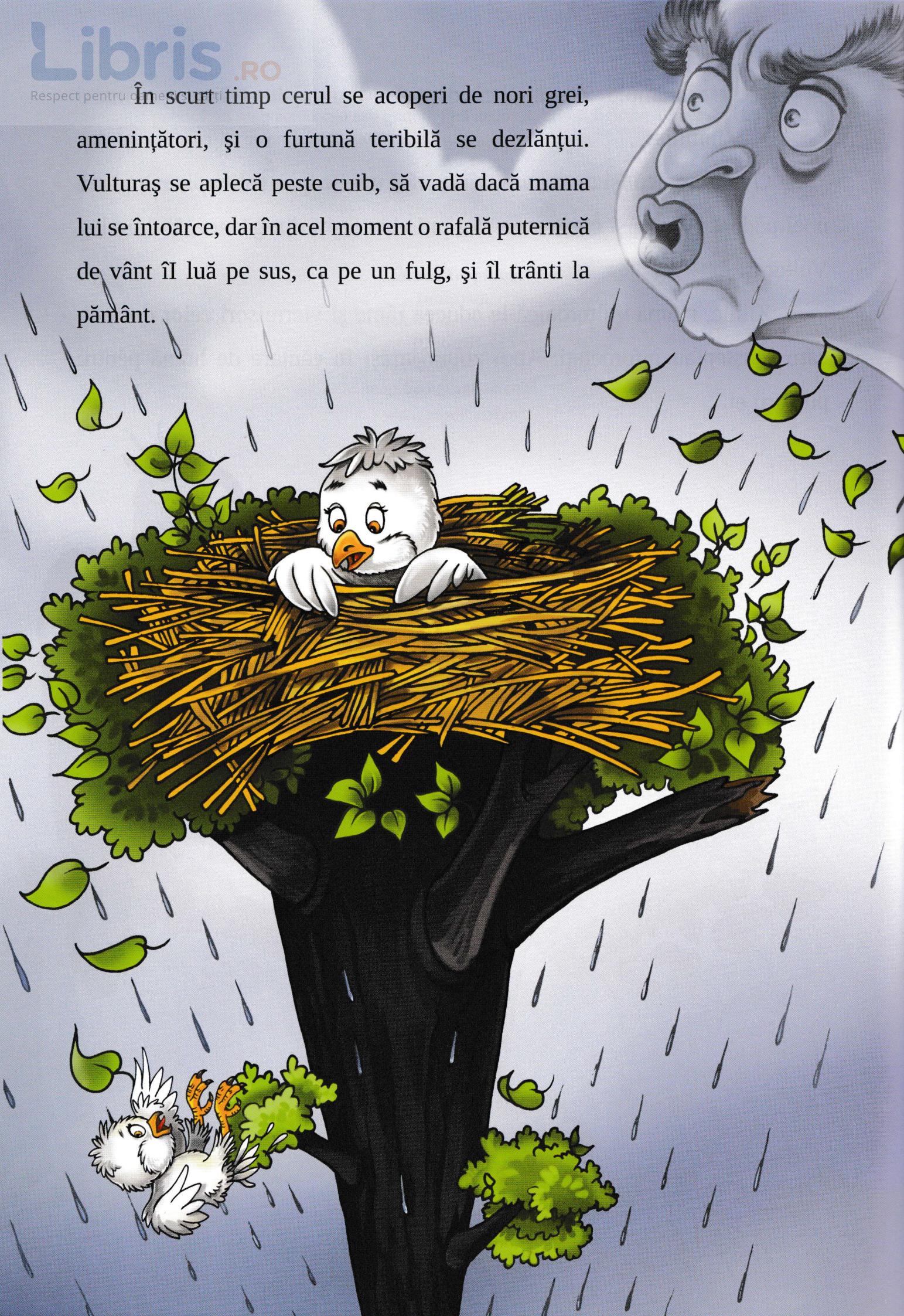

O vulturoaică își avea cuibul în vârful unui copac solitar, la marginea unei păduri. Acolo își creștea cei doi pui abia ieșiți din găoace, Vulturel și Vulturaș.

Zilnic, mama vulturoaică le aducea râme și viermișori celor doi pui, care o așteptau înfometăți. Apoi zbura iarăși în căutare de hrană pentru pușorii ei.

În scurt timp cerul se acoperi de nori grei,
amenințători, și o furtună teribilă se dezlănțui.
Vulturaș se aplecă peste cuib, să vadă dacă mama
lui se întoarce, dar în acel moment o rafală puternică
de vânt îl luă pe sus, ca pe un fulg, și îl trânti la
pământ.

Iepuroaica Boni tocmai trecea pe acolo cu un coș de morcovi. I se făcu milă de bietul puișor speriat și ud, și îl luă în coș cu gândul de a-l îngriji până vin părinții lui să-l caute.

— Oo! Mi-ai adus un frățior cu care să mă joc! spuse bucuros Urechilă, bătând din lăbuțe. Mi-era aşa de urât când mă lăsai singur acasă!

— Vulturaș va sta la noi pentru puțin timp, până va veni mama lui să-l ia, îi răspunse iepuroaica. Nu poate fi frățiorul tău, dar puteți fi prieteni buni.

